

Kubiszyn Viktor író, újságíró két és fél éve az MRE Kimm Drogherapiás Otthonában tette le a kábítószer, azóta Drognapló címmel könyvet írt betegségéről és szabadulásáról. A reformatus.hu készített vele interjút.

„Számomra Isten ajándéka, hogy leállófélben lévő dzsankik között kaptam új életet. Azóta is az aktív és leállt függőkkel, illetve a keresztyénekkal érzem a legmélyebb közösséget. A keresztség a megváltás jelképe számomra” – mondja a szerző az [interjúban](#). Hozzáteszi: „A feltámadás a saját életemre nézve az Isten csodája, mert ő az, aki képes embereket visszahozni a halálból. Másrészt, ha üdvtörténetileg nézzük, akkor a megváltás is akkor teljesedett be, amikor Krisztus feltámadt a halálból. Számomra ez a keresztyénség egyik alapja: a feltámadás az örök életre.”

Kubiszyn kifejti: drogos korában nem félt a haláltól, ilyenkor ugyanis teljesen mással van elfoglalva az ember: „hogyan lesz otthon a díler, vagy hogyan valaki elveszi az anyagot. Nem attól tart, hogy akár meg is halhat. Olyan vegetatív állapot volt az, hogy már érzések sem nagyon voltak bennem. Félelem sem. Olyan volt, mint a halál.”

Hozzáteszi: „Szerintem mindenki kriptaszökevény, aki megélte a halálos elhagyatottságot. A halál minden, ami nem az Istenről szól. A megtért emberek is kriptaszökevények, mert azt mondja Jézus, hogy gyere át a halálból az életre, és kövess engem. Aki megtért, az otthagya a halált.”

Könyvéről így vall: „öt nagy témát ölel fel a könyv: a kipróbálás és rászakás időszakát, az első leállásomat, a visszaesés és totális ledzsankulás történetét, a terápiát és a szabadulást, és nyomokban a jelen is benne van. A könyv jó részét tavaly írtam, de sok olyan régi feljegyzésem is beletettem a könyvbe, amiket aktív drogosként készítettem, és megmaradtak.”

A drogozás spirituális része sokkal fontosabb Kubiszyn szerint: számára ez keresés, önmegvalósítási, majd önmegváltási kísérlet volt, ami a létezés magasabb dimenziójának illúzióját nyújtja: „a heroin istenfleszt ad”.

Krisztus számára az „undergroundból” jött. „Számomra abszolút punk gesztus ostorral kizavarni a pénzéhes kereskedőket a templomból... Szóval Jézusban abszolút látom a punkot. De szubkulturális szinten a punk ideológiának az a legnagyobb hiányossága, hogy nem mutat fel értékeket. Csak rombol: a heroizálás, az önpusztítás, a totális nihil nagyon punk dolog – és mindegyik arról szól, hogy nem érdekelnek az elvárások körülöttem. Számomra a punk

életérzésből annyi maradt meg, hogy a világ elvárásai és törvényei továbbra sem érdekelnek túlságosan, bár nyilván betartom őket. Ami egyedül érdekel, az az Isten országa. Számomra a legmélyebb azonosság nem a punk, hanem a szenvedő Jézussal van meg.”

A teljes interjú a [reformatus.hu-n](https://reformatus.hu/n) olvasható.

/forrás: Magyar Kurír/